

[L. D. Rasmussen.]
andet Tilfælde; men nu kun 14 Dage efter, at dette Lovforslag er forelagt, angribes dette System ret kraftigt fra den højtærede Ministers egen Side.

Hensigten med nærværende Lovforslag er jo imidlertid, indtil den nye Straffelovs Gennemførelse, at fremskynde Sagerne mest muligt, og herimod kan jeg i og for sig intet have at indvende. Det oplyses i Bemærkningerne, at i 1927 blev 669 unge Personer betingelsesvis fritaget for Tiltale, og det er jo maaske muligt, at man, for hurtigt at kunne komme igennem disse Sager og faa dem ekspederet, gaar til at give Statsadvokaterne en afgørende Myndighed, især da den gaar i den rette Retning, ikke at fremkalde Straffedom. Derimod oplyses det, ligeledes i Bemærkningerne, at i 1927 fremmedes i 64 Tilfælde Sagen til Dom, og her forekommer det mig, at Sagen bør gaa til Justitsministerens Afgørelse. I disse Tilfælde drejer det sig jo om, at de unge Personer skal domfældes, og her maa der drages den størst mulige Omsorg for, at Sagerne bliver ensartet afgjort, og at der ogsaa kan blive taget individuelle Hensyn, hvad der jo ikke kan blive ved det ministerielle Cirkulære, som i Virkeligheden kun skal fastsætte Reglerne.

Derfor bør der kun være een Myndighed, som træffer Afgørelsen, naar Talen bliver om at føre Sagen til Dom, og det bør, som nu, være den øverste Anklagemyndighed, Justitsministeren. Det bør ligeledes være Justitsministeren, der bestemmer, om Sagen skal genoptages, hvis Forudsætningerne er til Stede.

Jeg vil altsaa godt være med til det foreliggende Lovforslag, hvis det er muligt at faa disse Ændringer gennemført. Men denne Villighed til Forhandling om det foreliggende Lovforslag maa ikke misforstås eller misbruges, naar Straffelovforslaget kommer til Behandling. Jeg vil paa mit Partis Vegne bestemt forbeholde os frie Hænder overfor Straffelovforslaget, ogsaa dets § 33, baade med Hensyn til den kriminelle Lavalder og med Hensyn til hele Fremgangsmaaden overfor de unge. Men det er jo muligt, at vi ved Ændringer kan skabe en Ordning, der kan blive staaende ogsaa i den kommende Straffelov. Men som Følge af dette Ønske om Ændring i det foreliggende Lovforslag vil det naturligvis være nødvendigt, at der ned sættes et Udvalg, som forhaabentlig i Løbet af kort Tid kan gennemgaa Sagen og indstille den til Vedtagelse.

Pürschel: Det er jo, hvad allerede den sidste ærede Taler (L. D. Rasmussen) var inde paa, ret ejendommeligt, at der samtidig med, at der forelægges et Forslag til ny Straffelov, paa Rigsdagens Bord lægges to Forslag om Ændringer i Straffeloven, nemlig det her foreliggende og det om Sterilisation. Det er jo i hvert Fald Omraader, som ligger meget nær op ad hinanden, det her foreliggende Lovforslag omfattes jo direkte af Straffeloven, og man kunde, naar man ser det forelagt, være fristet til deraf at drage den Slutning, at Ministeren ikke havde noget stærkt Haab om at faa Straffelovforslaget gennemført indenfor en kort Frist. Jeg vil haabe, at denne Ministerens Mistillid maa blive gjort til Skamme. Jeg tror, det vil være i høj Grad ønskeligt, at vi nu, om muligt i den Samling, vi er inde i, kunde komme til Ende med Arbejdet paa Straffeloven.

Ministeren har ikke motiveret, hvorfor han ønsker dette Lovforslag fremmet særlig hurtigt, taget ud af Straffeloven og gennemført for sig; i hvert Fald har jeg forgæves søgt efter Motiveringen i Fremsettelsestalen. Men Grunden er vel et Ønske om hurtigst muligt at faa gennemført den Simplificering, som dette Lovforslag betegner. Vi har i al Almindelighed Sympati for Simplificeringer og har det ogsaa for dette Tilfælde her. Men jeg maa være enig i, at dette Lovforslag maa behandles i et Udvalg, for det er jo rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at det vil være rimeligt at behandle dette Spørgsmaal saaledes, at det ikke behøver at genoptages, naar vi kommer til det ved Straffeloven, men at vi virkelig skaber en Ordning, der kan blive staaende.

Det er nu ejendommeligt, at Formuleringen, saa vidt jeg kan se, her ikke er den samme, som den er i det Straffelovsudkast, som Ministeren har forelagt, og der er forskellige Ting i Lovforslaget, som man nødvendigvis maa tage Stilling til allerede paa nærværende Tidspunkt, og som har været stærkt drøftet under de forskellige Kommissionsbehandlinger, der ligger mellem Loven af 1911 og dette Lovforslag. Der foreligger jo en hel Række af forskellige Formuleringer af den Paragraph, der her er taget ud til særlig Behandling, og jeg maa sige, at paa nogle Punkter foretrækker jeg nogle af de tidligere Formuleringer for den, der her er foreslaaet.

Af de Spørgsmaal, der vil være at tage Stilling til, er der foruden dem, som er fremdraget af den ærede foregaaende